

naar han sjoerner, at Straffen vil overskride hans Kompetence, eller at Sagens Vidtløftighed gjør en saadan Henviisning ønskelig. Endringsforslaget Nr. 9 gaaer ud paa, at hvad der i § 4 er sagt om Behandlingen af Sagerne, efter at disse ere komne ind for Afdelingen, skal stilles som en selvstændig Paragraf, der kommer til at aabne Rækken af de Paragrafer, som omhandle Sagerne's Behandlingsmaade i Almindelighed. Vi have dertil føiet et Forslag om, at naar Sagen skal behandles for lukkede Døre, bør Dommeren derom afgive Kjendelse, som offentlig aflæses. Dette vil vistnok vinde det høie Things Bisald, thi der ligger dog altid deri nogen Bestjærmselse for den Tiltalte. Endringsforslagene til § 12 staae i den nøieste Forbindelse med, hvad jeg allerede har tilladt mig at udtale om Domstolenes Omraade. Villiger Thinget Udvalgets Anstuelse i saa Henseende, maae jo nødvendigviis de tre første Afdelinger af § 12 aldeles forandres. Det er ved Slutningen af denne Paragraf fra Udvalgets Side foreslaaet, at Berettigelsen for Dommeren til at slutte en Sag ved Politiprotokollen og henvise samme til kriminel Behandling skal omtales her, medens den i Lovudkastet findes omtalt i § 15. Det er det, som den høitærede Formand sigtede til, naar han omtalte, at Endringsforslaget under Nr. 19 til § 15 staaer i den nøieste Forbindelse med Slutningen af Endringsforslaget Nr. 15 til § 12. Med Hensyn til § 15 selv er der Intet at bemærke, undtagen at Slutningen deraf, som sagt, formeentlig bør henføres paa en anden Plads i Loven. Endnu skal jeg bemærke, at naar Udvalget har anseet det for ønskeligt, at Sager om Smaathyerier og mindre betydelige Bedragerier og Hælerier fremtidigt skulle vedblive at faae deres Behandling ved de offentlige Politivetter, er det netop med Hensyn paa § 15. Det høie Thing vil vide, at denne Paragraf udtaler den meget smukke Tanke, at hvor en Tiltalt første Gang findes paa Forbryderbanen, vil det meget ofte virke mere til hans Forbedring, naar han faaer en Advarsel, der tilmed vil blive ham meddeelt under Offentlighedens Dine, end naar han undergives kriminel Tiltale. Det er vistnok meget ønskeligt, om en saadan Bestemmelse og saa kunde komme saadanne unge Forbrydere

tilgode, der første Gang have gjort sig skyldige i et ubetydeligt Tyveri eller Bedrageri. Jeg skal for Dieblisset indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Justitsministeren: I det jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger til, hvad der fra den ærede Ordførers Side er fremskommet, skal jeg følge den Orden, hvori han fremsatte sine Erindringer. Det første Endringsforslag, der bliver Tale om, er ganske vist, som han selv betegnede det, kun af ringe Betydning. Det er det, der knytter sig til § 3, og hvor der er Spørgsmaal om at forkorte den Betegnelse, som i Lovudkastet er givet af Politidirektørens Myndighed, idet man koncentrerer Udtrykket „Myndighed til inden visse Grænser ved Resolution at bestemme Straffen i offentlige Politifager, naar Forseelsen er bevist og ringe og den Paagjældende vil underkaste sig en saadan Afgjørelse,“ til Ordet „Straffemyndighed“. Det er en Selvsølge, at der ikke kan være Noget at erindre mod dette Endringsforslag. Som den ærede Ordfører bemærkede, fremtræder allerede Endringsforslaget under Nr. 7 som noget Mere. Det er det, som gaaer ud paa, at Lovudkastets Bestemmelse om Politidirektørens Straffemyndighed med Hensyn til Fruentimmer, der søge deres Erhverv ved Utugt, skulde begrænses ved at tilføie: „stillede under Politiets Opsigt“. Jeg har nogen Betænkelighed ved dette Endringsforslag; det er et af disse Forhold, som det er særdeles betænkeligt for Lovgivningen at skride ind i; hvad der ligger indenfor Administrationens Omraade, og efter det Forholds Natur, hvorom der her er Tale, maa det i det Hele taget reguleres paa en saadan Maade, at man ikke godt kan komme til at lede dets Gang ved saa bestemte Regler. Det, som det egentlig kommer an paa, er, om disse Ulykkelige, der drive Utugt som Næringsvei, bestemt fremtræde som saadanne; thi i det Dieblis, de gjøre det, ere de allerede under Politiets Opsigt, og jeg troer, at ved at gjøre den udtryffelige Indskrænkning, at det kun skal gjælde dem, der ere stillede under Politiets Opsigt, vilde man komme til at sanktionere en vis Klasse af Utugtdrivende, hvad det ikke er ønskeligt for Lovgivningen at